

กระโดน

ชื่อวิทยาศาสตร์

Careya arborea Roxb.

ชื่อวงศ์

LECYTHIDACEAE

ชื่อพื้นเมือง

กะนอน ชุย แสงจิเห้อะบะ ปุย ปุยกระโดน หู
กว้าง ปุยขาว

ลักษณะ

เป็นไม้ต้นผลัดใบช่วงสั้น ๆ สูง 8-20 ม. เปลือก
หนา สีน้ำตาลปนเทา หรือสีน้ำตาลดำ แตกปริเป็นสะเก็ดทั่วไป
เรือนยอดเป็นพุ่มกลม ทึบ มีกิ่งก้านสาขามาก

ใบ

เป็นใบเดี่ยว ติดเรียงเวียนสลับเป็นกลุ่มตามปลายกิ่ง ทรง
ใบรูปไข่กลับ โคนใบสอบแคบเป็นรูปลิ้ม เนื้อใบหนา เกือบทั้ง
สองด้าน มีเส้นขอบใบ เส้นใบย่อยเป็นแบบร่างแห ขอบใบหยัก

মন

ดอก ออกเป็นดอกช่อตามปลายกิ่ง บานตอนเช้า กลีบรองดอก 4 กลีบ รูปขอบขนานหรือรูปไข่ เกือบทั้ง
2 ด้าน กลีบดอก รูปช้อน สีเขียวอ่อนตามบริเวณขอบกลีบและโคนกลีบออกสีชมพู หลุดง่าย เกสรผู้สีขาว
มีจำนวนมาก โคนก้านเกสรจะติดรวมกันและออกดอกสีแดงอ่อน ๆ

ผล กลม แข็ง โต้วัดผ่าศูนย์กลาง 6.4-7 ซม. ที่ปลายผลมักปรากฏ กลีบรองดอกรวมทั้งหลอดท่อรังไข่ติด
ที่ปลายกระจุก

ประโยชน์ เปลือกทำเชือก ใบรักษาแผล ดอกเป็นย่ำบำรุง ใบอ่อนรับประทานได้